

Мій рейд у вічність — II

Михайль Семенко

Слухайте шепіт хвої на хребтах
і гомін вікових віт.
Не можна затуляти сучасним
життям
життя тисячоліть.
Будьте вдячні вічності, що живе
в вас,
оживлюйте кожную
річ.
Коли знайдете в землі напівзгнилий
людини таз —
ви з людиною
віч-
на-
віч.
Не будьте мертвими археологами,
минуле не розкладайте
номенклатурою
механістичною!
Гляньте:
в гробниці лежить мумія фараона,
і біля неї — його
зубочистка.
Мільйонні когорти лежать кістяками
таких же футуристів, як
ми.
І вони будували "вічні" стіни і
брами
і в боротьбі лягли
грудьми.
А ви хочете зробити з людини якусь
платонівську ідею,
коли кожна людина — повна вічності
вщерть.
Мільйони сучасних і майбутніх людей —
мільйони людей
смерти.

Так не вмирає життя.
Так ми ідем у вічність.
Атлант-ель-стан,
Ніл-ель-стан —
зміняє наш
Дніпр-ель-стан.
От чому, коли і я вмру
покладіть зі мною вміст!
мою зубочистку
і мій
чемодан.

1. VIII. 1928. Злодіївка